

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Jana Passera, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **O. H.**, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 18. 5. 2006, č. j. 47 Az 11/2006 - 22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhal zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 27. 2. 2006, č. j. OAM-100/LE-C09-C09-2006, kterým byla zamítnuta jeho žádost o azyl jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V kasační stížnosti uplatnil stěžovatel důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. a bez jejich další specifikace namítl, že povinností správního orgánu je zjistit z informací o zemi původu objektivní skutečnosti a že v jeho případě bylo na místě rozhodovat v rámci ustanovení § 12 zákona o azylu, což měl krajský soud konstatovat a vrátit případ stěžovatele k dalšímu jednání správnímu orgánu. K úvaze krajského soudu ohledně toho, že požádal o azyl z důvodu legalizace pobytu na území České republiky, neboť žádost o azyl podal až v roce 2006, v době, kdy byl zadržen policií a umístěn do zařízení pro zajištění cizinců, ačkoliv v České republice pobýval od roku 2004, stěžovatel poznamenal následující. Psychika každého člověka je rozdílná a nelze povinnost požádat o azyl ihned po příjezdu do hostitelské země všeobecně generalizovat. Mnoho lidí podle jeho názoru požádá o azyl ihned po příjezdu do hostitelské země, aniž by splňovali podmínky pro přiznání azylu, zatímco existuje mnoho lidí, kterým k jejich ochraně stačí skutečnost, že se nacházejí mimo svou zemi původu a nezáleží jim přitom na typu víza, na jehož základě na území

pobývají. Stěžovatel proto považuje uvedenou úvahu krajského soudu za chybnou a navrhl, aby Nejvyšší správní soud jeho rozsudek zrušil a věc mu vrátil zpět k dalšímu řízení. Z důvodu nedostatku finančních prostředků současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů tak, aby došlo k úplné ochraně jeho práv.

V kasační stížnosti však stěžovatel neuvedl svoji adresu a z evidence vedené Ministerstvem vnitra bylo zjištěno, že Pobytové středisko K. n. O. opustil dne 28. 8. 2006. V této souvislosti byl proto ze strany krajského soudu opakovaně zjišťován jeho pobyt na území České republiky, přičemž přípisem Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, evidenčního odboru, ze dne 3. 7. 2007, č. j. SSCP-3695/E2-2007, bylo potvrzeno, že podle dostupných evidencí je poslední adresou stěžovatele: R., K. D. 12, okres C.

Usnesením krajského soudu ze dne 24. 7. 2007, č. j. 47 Az 11/2006 – 57, zaslaným na tuto adresu byl tedy stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení zaslal krajskému soudu řádně vyplněné a zároveň doložené „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“, jehož formulář mu byl zaslán společně s tímto usnesením. Na dané adrese však nebyl stěžovatel v den doručení zastížen, a proto byla písemnost uložena na poště, kde si ji nevyzvedl. Dne 16. 8. 2007 byla tato písemnost vrácena zpět krajskému soudu, který za dané situace vydal usnesení ze dne 28. 8. 2007, č. j. 47 Az 11/2006 – 52, jímž zamítl žádost stěžovatele o ustanovení zástupce z řad advokátů a současně ho vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení založil do soudního spisu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti s tím, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Stěžovatel však ani na tuto výzvu krajského soudu, zaslanou na shora uvedenou adresu, nereagoval a nedoložil, že by byl zastoupen advokátem, když mu daná výzva byla doručena uplatněním fikce doručení ve smyslu ustanovení § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, na jehož použití odkazuje ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s., tj. dne 14. 9. 2007, kdy uplynula zákonná 10 denní lhůta od uložení.

V této souvislosti Nejvyšší správní soud toliko pro úplnost poznamenává, že přípisem Policie České republiky, Okresního ředitelství Louny, služby kriminální policie a vyšetřování, ze dne 10. 10. 2007, bylo zjištěno, že dne 16. 9. 2007 byl stěžovatel zadržen podle § 76 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a posléze na základě rozhodnutí Okresního soudu v Lounech ze dne 18. 9. 2007, č. j. 0 Nt 187/2007, vzat do vazby podle § 67 písm. c) trestního řádu a umístěn do V. v. L.

To však nic nemění na tom, že s ohledem na shora uvedené doručení citovaného usnesení krajského soudu, na které v dané lhůtě nereagoval, není stěžovatel zastoupen ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., ačkoli zastoupení je zákonnou podmínkou řízení o kasační stížnosti; podle cit. ustanovení s. ř. s. totiž musí být stěžovatel zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba, a na základě odkazu uvedeného v § 120 s. ř. s. obdobně i kasační stížnost, odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu